

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

„ГОТУЙСЬ”

Журнал пластового новацтва

“HOTUJS” — MAGAZINE
for Ukrainian Children

Видає Головна Пластова Булава

Відповідальний редактор:
пл. сен. Леся Храплива

Адреса Редакції:
LESIA CHRAPLYWA
158 East 7th St., Apt. 3A
New York 9, New York

Адмініструє
Крайова Пластова Старшина
на ЗДА.

Адреса Адміністрації:
“PLAST” Inc.
New York 3, N. Y.
140-142 Second Avenue

Обкладинка роботи Роми Баб'юк

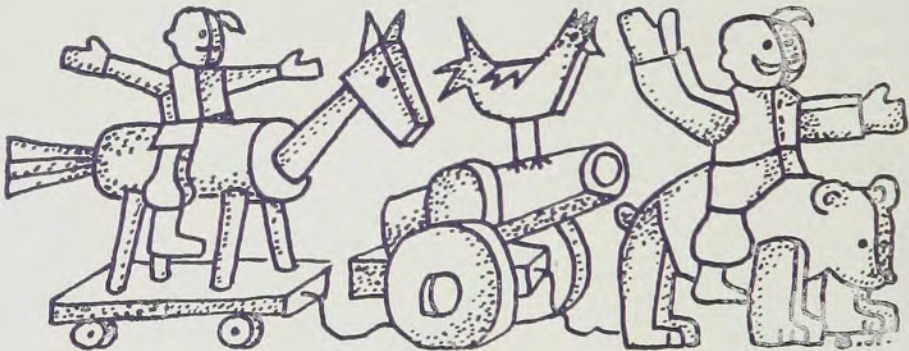
Заставки малувала

ст. пл. Оксана Борис

З М І С Т :

Дідусь Цуприк:
Ластівки 2
Марійка Підгірянка:
Новацький похід 4
„Готуйсь” говорить 5
Що пише Мишка-Гризикнижка 9
„Готуйсь” збирається летіти 10

Річна передплата в ЗДА —
\$ 2.50, в Канаді — \$ 2.75. Новачки та новаки складають її на руки виховників, самітники та неноваки пересилають просто до Адміністрації. Ціна одного числа 25 центів в ЗДА, 30 центів в Канаді.

ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЩО НЕЗАБОРОМ ТРЕБА БУДЕ
ВІДНОВИТИ ПЕРЕДПЛАТУ НА „ГОТУЙСЬ”

НА 1964-ий РІК!

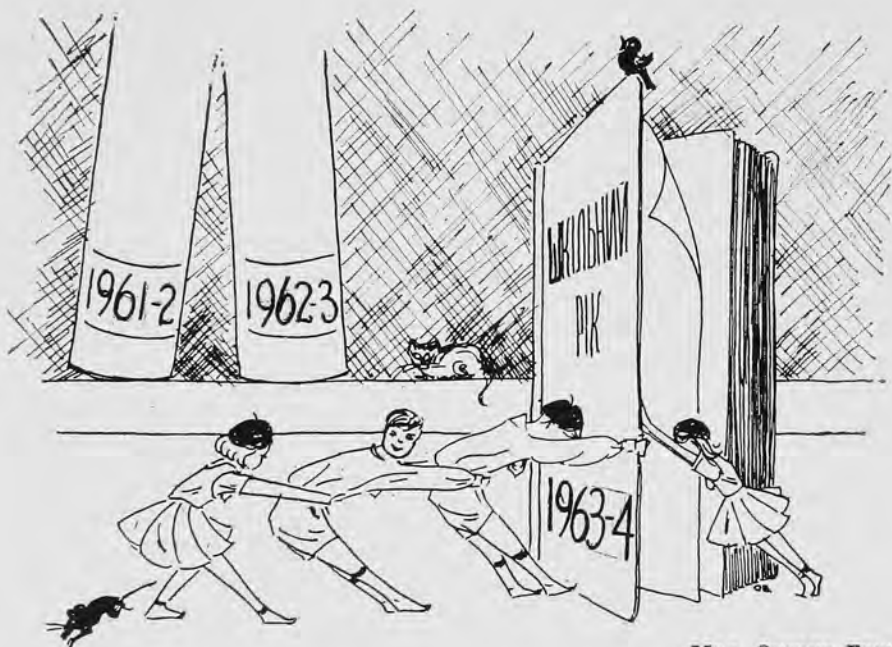
ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Ч. 7 (88)

Вересень

1963

Мал. Оксана Борис

ПОЧИНАЄМО НОВИЙ ШКІЛЬНИЙ РІК!

Дідусь Цуприк

ЛАСТІВКИ

Я проживав на оселі "Україна" біля Монтреалу в Канаді. Зі мною був собака-вовчур та два коти. Їх віддали мені знайомі під опіку і вони провели зо мною зиму. Ходили завжди зо мною до лісу і там коти старалися нападати на собаку, одначе він зносив це терпеливо, бо так його навчили.

Я ходив з собакою та котами над озеро і слідкував, як воно розмерзало, бо саме була весна. Все оживало й розвивалося: риби гралися в озері, жаби перемандрували з лісу над воду, прилетіли дикі качки та гуси.

Під кінець травня прилетіли з теплих країн і ластівки. Вони рік-річно будували собі гнізда під дахом великої білої хати, найкращої на оселі. І цього року почали вони будувати гнізда. Дві пари ластівок зліпили собі гніздечка з переду хати, а одна над входом до кухні. І все було б в порядку, якби не приїхали літники. Вони замешкали в білій хаті. Коли вони побачили ластівок, збурили всі три гнізда дрючками та держакми мітел.

Та як знаєте, — ластівки вперті. Вони зараз знов почали буду-

вати гнізда в тому самому місці. Та мешканці білої хати були не менше вперті. Вони знищили всі три гнізда вдруте.

Після цього дві пари ластівок відлетіли і більше вже не повернулися. Та третя пара, що мала гніздо над входом до кухні, почала знов будувати. Мені стало їх жаль і я прибив дощечку під гніздом, так, що його вже не можна було знищити. Ластівки побудували гніздечко і самичка сиділа рада в ньому, а самчик присів на краю даху і щебетав.

Одначе, коли я вийшов з хати кілька днів пізніше, побачив, що ластівка впала з гнізда та лежала мертва на ганку. Її друг літав кругом неї та щебетав жалібно. Я підняв ластівку, оглянув докладно і побачив, що ціле її тіло проїли дрібнесенькі хробачки. Вони й спричинили її смерть. Я закопав ластівку в землю, а опісля довелося мені самому знищити і гніздо та вимити місце, де воно було, водою з порошком до прання: ціле гніздо аж кишіло від таких самих хробачків і не жити було в ньому пташкам. Самчик літав весь час

біля мене і відлетів аж тоді, коли я закопав його подругу.

Та вже третього дня після цього він повернувся з іншою ластівкою. Вона спершу дуже налякалася, коли побачила котів на ганку. Але її друг почав літати низько над самими котячими головами, неначе хотів їй сказати: — Поглянь, вони нам лиха не роблять, а цей чоловік навіть помагав мені розбудовуватися!

Ластівка послухала цієї намови і вони залишилися. Почали знов будувати гніздечко, на цьому самому місці. Було вже і так пізно і в ластівок, які мали гнізда на інших хатах, вже були й ластів'ята. А самчик знов сидів на краю даху та приспівував.

Я журився їх долею, бо за моїми обчисленнями їм вже не стане часу викормити ластів'ят до перших морозів. Було вже пізно: всі літники виїхали і на оселі остався лиш я з собакою, котами і двома ластівками.

Аж одного дня я завважив, що в гнізді знайшлися ластів'ята. Батьки кормили їх мухами, яких приносили в дзьобиках. Однак з дня на день ставало щораз холодніше і ранками бували вже приморозки. В білій хаті було чимало мух. Я їх не виганяв,

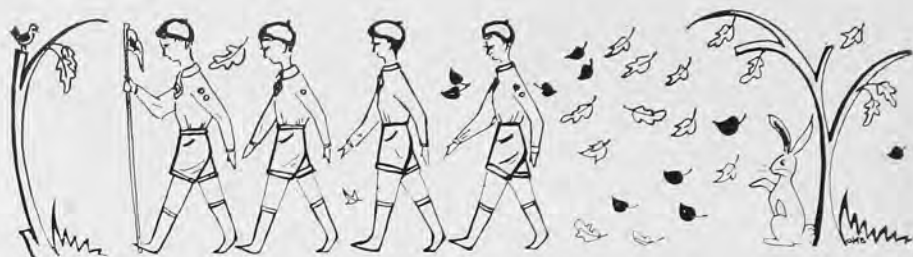
няв, а навпаки, залишав їм на столі молоко й цукор.

Аж одного дня потиснув справжній „дід мороз” та скував льодом озеро, що над ним ловили мої ластівки комашок для дітей. Прийшов мороз — і мух не стало.

Тоді я відчинив двері кухні та так залишив їх на цілий день. Ластівки зразу помітили, що там є мухи. Спершу несміливо, а згодом щораз відважніше почали вони залітати в кухню, ловити мухи та заносити своїм дітям.

Так пройшло кілька днів. Молоді ластівки, а було їх три, поросли пір'ям та повилітали з гнізда. Ще один день залітали вони разом із батьками до кухні, щоб поживитися мухами. Коли я встав другого дня та вийшов із хати, побачив, що вони готовилися до відлету. Всі п'ятеро облетіли хату, неначе хотіли попрощатися зі мною, та відлетіли на полудне. Я побажав їм щасливої дороги, бо знав, що за день вони будуть вже в околицях, де нема морозу, і щасливо долетять у теплі країни.

НОВАЦЬКИЙ ПОХІД

Гей там, гей там під горами
Новаци йдуть з прапорами,
Раз, два, раз, два.
Хлопці смілі, а дівчата —
Вишні спілі.
Раз, два, раз, два.

Гей там, гей там вверх пляями
Пливуть рої ручаями.
Раз, два, раз, два.
Пісні ллються,
Верховини орли б'ються.
Раз, два, раз, два.

Позір! Браття, пристанемо,
На Край Рідний поглянемо,
На Край Рідний, гори сині,
Білі села у долині.
Раз, два, раз, два.

Слова до цієї пісні написала українська поетка Марія Ленерт-Домбровська. Вона підписувалася під своїми писаннями Марійка Підгірянкa. Була вона вчителькою на Карпатській Україні. Дуже любила дітей і написала для них багато віршиків та представлень, між ними найкраще „В тужім пір'ю”, що його виставляли діти вже й тут, в Америці.

Марійка Підгірянкa теж дуже любила пластунів і її два сини належали до Пласту. Тому й написала цю пісню для новаків в Карпатській Україні і вони її залюбки співали. Вона померла саме цього літа в Галичині, в Україні. Всі українські діти, а особливо новаци будуть завжди згадувати її з великою вдячністю.

Дороге моє Новацтво!

Саме тепер, коли я пишу Вам, далеко в Греції вже розпочалося велике Світове Джемборі, що про нього я Вам стільки писав. Я сам не міг туди поїхати, бо я новак, а там приймають тільки юнаків та старших пластунів. Зате поїхав наш Братчик Ірко, той, що малює для Вас загадки. Коли він повернеться, розкаже Вам багато про те, що там бачив і чув.

Я можу Вам тільки розказати, як то ми провозжали наших пластунів у цю далеку подорож. З

Америки поїхало 11 пластунів та ще два пластові сеньйори. Поїхали вони спершу до Німеччини, до Мюнхену, щоб там зустріти наших українських пластунів з Німеччини, Англії та Франції. Разом буде їх там 33, а ще один, Референт Міжнародних Зв'язків, прилетить просто з Канади до Греції. Разом буде отже 34.

Пластуни з Америки виїхали з Нью Йорку дня 18 липня. Ще до того відбули вони вишкільний табір на Вовчій Тропі, щоб добре навчитися, що й як їм робити на Джемборі.

Я відвідував їх у тому таборі. Вони жили у трьох шатрах на полянці на гірському схилі. Там сонце світило цілий день і поміж високою травою цвіло багато прегарних жовтих квіток. Всі пластуни були дуже цікаві, як

Молебень в наміренні пластунів, що їдуть на Джемборі.

Пропам'ятна марка з нагоди участі українських пластунів у Джемборі.

буде виглядати Джемборі і не могли діждатися, коли вони вже поїдуть туди.

В четвер ранком, дня 18 липня вони всі повернулися до Нью Йорку і тут я знов їх привітав. Ми зважили їх наплечники у пластовій домівці та подавали кожному ще багато різного добра: книжки про Україну в різних мовах, пластові марки та відзначки, щоб ними можна обмінюватися з чужинними скавтами.

Точно в шостій годині вечором всі вдягнули однострої та пішли в церкву на молебень. Були там не лиш самі пластуни, але й їх Батьки та Красва Пластова Старшина. Всі молилися щиро за щасливу подорож для наших пластунів, і мені згадалося, що так колись молилися й наші козаки, вирушаючи в похід.

Зараз після молебня ми всіли в автобус, що вже ждав на нас, та поїхали на летовище. Там надали наплечники. В міжчасі вже

стало зовсім темно і на летунському майдані засвітили сотні різнобарвних лампочок. Їх світять кожного вечора, щоб літаки бачили згори, де їм приземлюватися. Одначе нам здавалося, що це так прикрасили майдан на честь наших пластунів.

Мені дозволили провести їх аж до стрімких металевих східців, що входять на літак. Ми востаннє подали одні одним, по-пластовому, ліві руки. Наші пластуни виходили східцями один за одним і зникали у дверях літака.

Ми, ці, що осталися, гляділи ще довго з даху ждальні, як від-

Наймолодший член української делегації — вже сидить в автобусі.

везли набік східці та підпори, що придержували крила літака, як літак включив мотори. Він довго розганявся по майдані, бо кожний літак спершу їде по землі, наче авто, а щойлиш опісля піднімається вгору. Аж врешті літак піднявся далеко на обрії. На кожному його крилі та на верху мерехтіли світла: сині, червоні, жовті. Це так ніби він моргав нам на прощання. Він поволі підлітав щораз вище, аж поки ми

вже не могли вгадати, котрий це „наш”, бо в той час вилітало з майдану багато літаків.

І ось тепер я в Нью Йорку та дістаю щодня карточки-вістки від наших пластунів: з Парижа, Мюнхену, Венеції, Риму. Бо туди веде шлях наших пластунів. Маю вже карточки з Атен та з самого табору Джемборі на Маратоні!

А про все, що там діялося, напишу Вам у жовтні.

Готуйсь!

У ТАБІР

Лан пшениченьки шумить,
Стежечкою йде новак.
Сонечко йому сміється,
Вітрець свище йому в такт.

Всі пташки співають пісню,
Аж радіють небеса,
Вся природа веселиться,
Зустрічає новака.

Колі стежечка скінчилась,
Гай зелений зашумів,
Залунали співи-сміхи
З табору від новаків.

Серце радісно забилося,
Приснішус кроки він,
Шепчуть казку дерев віти,
Посилають наздогін.

Аж у таборі спинився,
Бо й дорога не важка:
З піснею уся природа
Провожала новака.

Подав братчик **Яків Шегрин**
з Бостону, Америка

ЩО ПИШЕ МИШКА-ГРИЗИКНИЖКА

Мал. Оксана Борис

— Пху, набігалася я цього літа! Аж лабки болять, аж піт заливає окуляри! Але як було не бігати, коли цього року було так багато таборів?! А ще перед таборами та після них Ви, Новаки, їздили з Батьками то над море, то в гори. І туди мусіла я заглянути, бо де новаки, там і я!

А що я там бачила та чула, спитаєте? Цього року чула я в таборах дуже багато доброго: так гарно говорили всі новачки та новаки українською мовою. Всі носили на одностроях такі окремі відзначки чи стрічечки, що їх мусіли віддавати Сестрикам чи Братчикам, коли б забулися та заговорили по-чужому. І тому говорили всі чистою українською мовою, так, як їх Батьки, Діди та Прадіди завжди говорили. Ой,

раділо тоді моє маленьке мишаче серденько! І не лиш воно: Ваші Сестрички та Братчики теж були з цього раді. А мені здається (скажу Вам на вушко!), що й Вам самим було це дуже приємно, Ви самі були вдоволені. Та хіба ж ця радість може бути тільки в таборі? Можете ж говорити рідною мовою цілий рік, коли тільки зберетеся разом: на сходах, вдома, в школі. Подумайте самі: чи не так?!

І ще одно я побачила, що дуже зраділа: так багато українських книжечок Ви читали. Позначали їх у таборових бібліотеках, а коли вже поїхали з Батьками на вакації, то ще більше читали. Ось забігла я в одно українське літнице у горах Кетскіл. Гори там чудові, тільки їх

назва мені щось ніби котом пахне. Але що я там побачила — то вже варто було й на kota натрапити! Було там чимало українських дітей і всі читали кожного дня по дві години українські книжечки. Може думаєте, що було їм від цього сумно чи нудно?! Та куди там! Цілий день мали що одно одному розказувати, на прогулянці чи над річкою, а потім ще й влаштовувати гри та представлення з того, що прочитали. А то були цікаві та веселі вакації!

Та тепер Ви вже збираєтеся в школу — і я з Вами. Якби ми жили та вчилися на нашій рідній землі, якби вона була вільна від ворогів, то вчилися б усіх предметів українською мовою. А так мусите вивчати їх чужою. Та вчитися і так будете пильно, бо на це ж Ви новачки. Та найважливіше, щоб Ви вчилися не лиш чужою, але й українською мовою, щоб ходили в школи українознавства та щоб читали дуже-дуже багато українських книжечок. Бо читати свою рідну книжку — це найкраща розвага після цілоденної науки.

А які Вам книжечки читати, спитаєте?! В кожній книгарні є їх доволі, і щораз нові ще появляються. В мене на столику назбиралося їх вже так багато, що не раз аж падуть на землю. Я буду Вам про них усіх писати, тільки Ви їх пильненько купуйте та читайте.

А котра книжечка Вам найбільше подобається, зараз напишіть про неї до мене. Я живу в норі під долівкою в самій Редакції „Готуйсь” і там мені напевно доручать Вашого листа!

Ваша Мишка

Найкраща розвага новачків — українська книжка.

„ГОТУЙСЬ” ДЯКУЄ ЗА ДАТКИ НА ФОНД:

Сестричці **Осипі Галаревич** з Клівленду, що склала 10 доларів на „Готуйсь”, замість купити за них квіти на могилу пана І. Рабкевича, що помер недавно;

... і **Таборові Новачків** „Казка Давнини” за збірний даток 14 доларів.

Гніздо Новачок „Діброва” з Бостону, Америка, зі Сестричкою Ксенею.

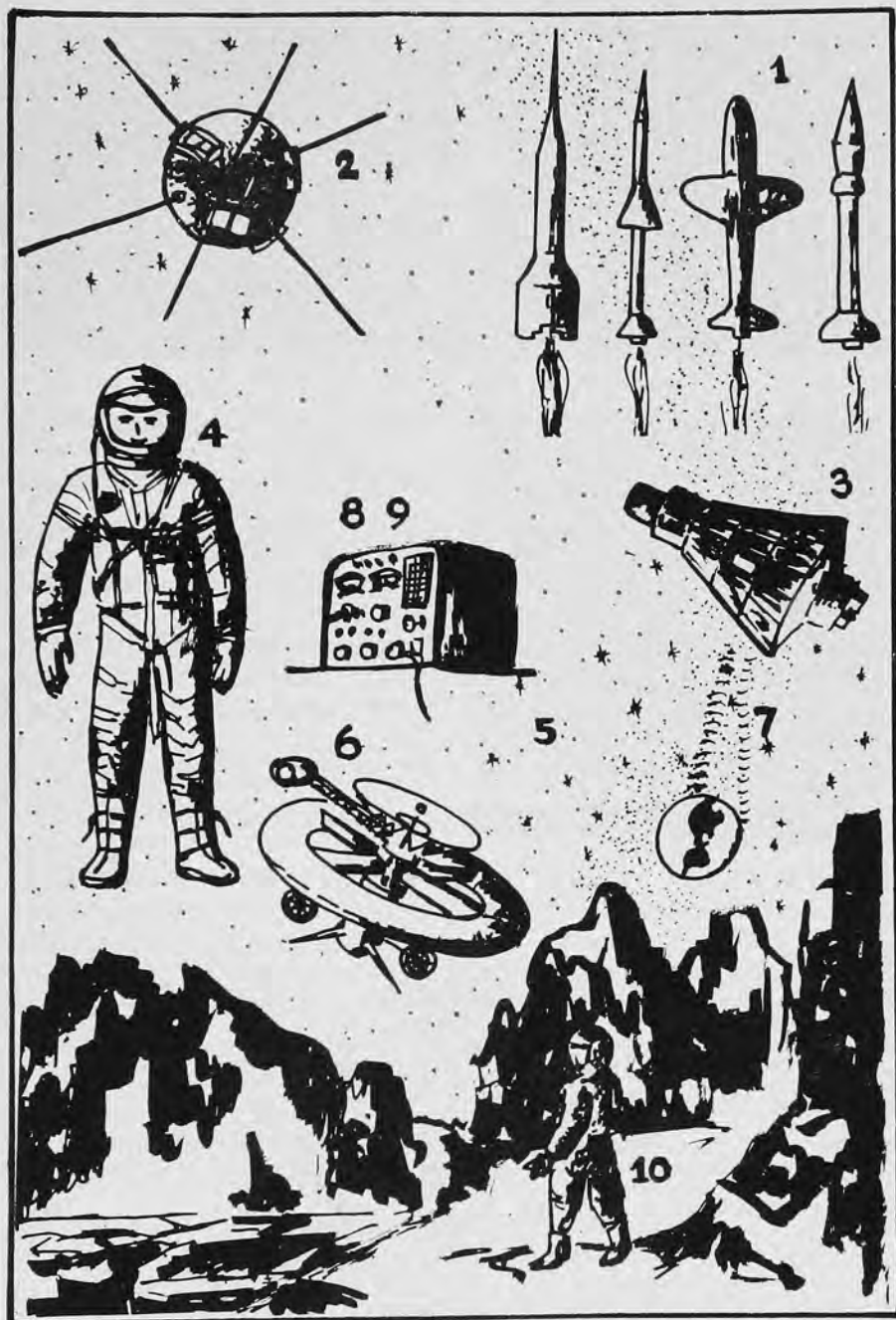

„ГОТУЙСЬ” ЗБИРАЄТЬСЯ ЛЕТИТИ В ПРОСТОРИ

Не справді, не бійтеся: „Готуйсь” Вас самих певно не залишив би! Тільки Ви певно часто зустрічаєте в чужих книжках та часописах описи летів у простори, а при цьому багато таких чудних слів, що Ви не вміли б їх перекласти на українську мову. Коли розмовляєте про них з товаришами (а розмовляєте певно, бо все це дуже цікаве!), мусите вживати чужих слів. Тоді, коли замість кожного такого чужого слова маємо і своє, українське. Ось погляньте:

- 1) Ядрова зброя — nuclear arms
- 2) Супутник — satellite
- 3) Космічний корабель — space ship
- 4) Зореплавець — astronaut
- 5) Космічний простір — outer space
- 6) Міжпланетна станція — interplanetary station
- 7) Радіозв'язок — radiotelecommunication
- 8) Радіоприймач — receiver
- 9) Передавач — transmitter
- 10) Дослідник — explorer

А сестричка Оксана Борис ще намалювала Вам це все, щоб Ви могли назвати по-українськи.

Мал. Оксана Борис

Учні Українського Музичного Інституту в Нью Йорку виводили дитячу оперу Миколи Лисенка „Коза Дереза”. На світліні: звірі карають козу. Окремо Рак-Неборак, але хоч він грізний, новаків не буде щипати, бо він сам . . .

новак!

„ГОТУЙСЬ” ДЯКУЄ ЗА ПРИВИТИ

Як кожного року, так і тепер, „Готуйсь” дістав багато привітів із новацьких таборів і дуже радіє ними. Привіти прислали:

Табір Новаків „Казка Давнини”, Командант: Сестричка Сірий Орел **Ніна Вересюк**, Бунчужний: Братчик Сірий Орел **Зенко Стахів**, Писар: пластун розвідчик **М. Варшона**, Булава: Братчики: Роман Гарасимів, Петро Бабала, Сірий Орел Роман Пиріг, Сірий Орел Орест Максим'юк, Меньо Радович, Василь Лапічак, Ігор Рудко, Славко Майгутяк та всі Новаки.

Табір Новаків „Ми діти українські” у „Зеленому Ярі” біля Дітройту, Америка, Командант: Братчик Сірий Орел **Тарас Когут**, Бунчужний: **Олег Лебедович**, Заступник Команданта: **Андрій Качан**, Писар: **Олег Дуб**, Братчики: **Борис Блой** — Рій „Галичани”, **Олег Саєвич** — Рій „Подолляни”, **Б. Витвицький** —

Рій „Кияни”, **Андрій Дурбак**, Рій „Закарпатці”, **Орест Яшко**, Рій „Гуцули”, **Ярослав Колісник** — Рій „Кубанці”, **І. Яворівський** — Рій „Січеславці”, **Віктор Лебедович** — Рій „Волиняки”, **Роман Мельник**, Рій „Буковинці”.

Табір Новачок „Чарівна Сопілка” на „Пластовій Січі” біля Торонта, Канада: Командантка: Сестричка **Галина Бугель**, Бунчужна: Сестричка **Дарка Танчак**, Сестрички: **Христя Кіндзевич** — Рій „Верховинки”, **Христина Стиранка** — Рій „Гарфа Леїлі”, **Христя Базилович** — Рій „Грай-Жучки”, **Аріядна Охримович** — Рій „Подоллянки”, **Марійка Бучинська** — Рій „Лісова Пісня”, **Ксеня П'ясецька** — Рій „Ссроки-Білобоки”, **Марійка Луцик** — Рій „Квіт Папороті”, **Христина Мулькевич** — Рій „Чарівні Феї”, **Таня Ковальська** — Рій „Кози Дерези”, **Ліда Сиротинська** — Рій „Дзвіночки”.

Рій „Соловейки” з Торонто інсценізує на святі в честь Тараса Шевченка поему „Іван Підкова”. Знайдіть цю поему в „Кобзарі” та прочитайте. А може Ви знаєте її напам’ять?

Табір Новачок „Лісова Пісня” на оселі „Батури” біля Монтреалу, Канада. Вони прислали дуже цікаві привіти, окремо Редакції „Готуйсь” та всім Новачкам. Написали їх на дощечках, таких тоненьких, як папір. Табір їх був від першого до чотирнадцятого липня цього року.

Крім привітів, „Готуйсь” дістав ще два дописи:

Дорогий „Готуйсь”!

Я пишу до Тебе з новацького табору „Лісова Пісня” на оселі „Батури” біля Монтреалу. Хочу розказати Тобі про наше свято Івана Купала. Так називають День Святого Івана. У навечер’я під Купала ми ходили шукати квіту папороті. Сестричка розказала нам казку. Ми співали пісні

та виголошували вірші. Пускали теж віночки з горючими свічками на воду. Ми бачили русалку й мавку. Опісля була збірка. Ми помолилися, приготувалися до нічної тиші і пішли спати.

Новачка Христя Миндюк

Дорогий „Готуйсь”!

Пишу Тобі з табору. Наш табір називається „Лісова Пісня”.

А сталося це так: була маленька дівчинка Леся. Одного разу пішла вона в ліс слухати, як шумлять дерева та співають пташки. Вже ніч надходить, Леся сіла під деревом та заснула і снилося їй, що прийшла до неї мавка та сказала їй таке: — Леся, коли виростеш велика, напиши книжку про лісові пісні.

Ця дівчинка була Леся Українка. Вона написала чудовою українською мовою книжку-представлення, що називається „Лісова Пісня”.

Відзначка нашого табору буде мати вигляд сопілки, бо в „Лісовій Пісні” хлопець Лукаш грає на сопілці”.

Тут у таборі є 26 новачок і ми поділені на три рої: „Граї-Жучки”, „Лісові Мавки” та „Таборовички”.

Ще три дні і наш табір покінчиться. Тоді дістанемо наші відзначки.

Готуйсь!

Новачка - Жовтодзуб **Наталка Стрілецька**, Рій „Жайворонки”, Монреал, Канада.

„Готуйсь” справді радіє, що в найкращий для новачтва час, у час таборування, новачтво його не забуває. Що більше Ваших підписів на повіті, що кращий

РОЗГАДКИ ЗАГАДОК

Дуже добру розгадку із квітневого числа (корабель „Сагайдачний”) прислав теж новач **Славко Курчак** із Гемпстеду, Америка. Чортик Хляп хотів приховати цю розгадку, але ми йому не дозволили! А від Славка ждемо дальших розгадок.

Рій „Перепілки” з Торонта добре вгадав, котра з дівчаток на двох образочках у березневному числі новачка, а котра ні:

„На першій картині ми бачимо справжню новачку. Вона дер-

опис того, що Ви робили в таборі, то більша радість у Редакції „Готуйсь”!

Тепер ще далеко не всі табори покінчені, то певно ще прийде не один привіт, допис чи світлина. „Готуйсь” жде їх дуже нетерпеливо і помістить їх у жовтні.

**

Прийшов ще й такий лист:
Дорогий „Готуйсь”!

На гніздових сходинах, присвячених пам’яті **Тараса Шевченка** Рій „Соловейки” виводив інсценізацію його вірша „Іван Підкова”. Вона всім дуже подобалася. Ми мали „козацькі” шапки, великий човен і отаман курив люльку. Ми в Гнізді другий з черги рій за віком. Сьогодні пишемо Тобі листа та пересилаємо світлину з нашого свята, щоб все новачтво бачило, як ми вшанували нашого Великого Поета.

Рій „Соловейки” з Торонта

жить лад у своїй кімнаті. Її забавки всі на місці, а книжки рівно поскладані на полиці. Вона дбає і про квітки на вікні: підливає їх, щоб не в’янули.

Дівчинка на другій картині не вміє держати порядку: вона не повісила суконки. Книжка лежить відчинена на долівці, а не на полиці. Черевики розкинені, панчішки висять на письмовому столику, а вона волочить ляльку по землі. Така дівчинка — це певно не новачка”.

Новак Ігор Раковський, з Роя „Степові Лиси” з Бронксу, Америки, прочитав добре два із трьох таємних письм, що були в числі за червень:

- 1) ІВАН ФРАНКО НАПИСАВ
КАЗКУ ЛИС МИКИТА.
- 2) СИМОН ПЕТЛЮРА.

ЄВГЕН КОНОВАЛЕЦЬ.
РОМАН ШУХЕВИЧ.

Ігор добре відчитав. Якщо Ви ще не відчитали, погляньте у червене число, то побачите, як він це зробив. А хто з Вас відчитає і третій, останній напис? „Готуйсь” же Ваших розгадок!

ЗАГАДКИ

- 1) X —————
- 2) X ———
- 3) ——— X —
- 4) ——— X ———
- 5) ——— X —
- 6) ——— X —
- 7) ——— X

Впишіть на місці цих хрестиків та черток слова, що мають таке значіння:

- 1) Столиця Карпатської України.
- 2) Півостров над Чорним морем.

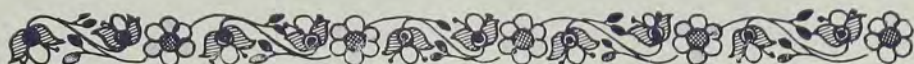
- 3) Ріка, що її в піснях називають „Славута”.
- 4) Великий заповідник у причорноморському степу, де й досі живуть звірі, як жили колись давно.
- 5) Місто, що його благословив Святий Апостол Андрій.
- 6) Земля, де народилася Леся Українка.
- 7) Пасмо гір, з яких найвищий верх називається Говерля.

Букви на місці хрестиків, читані згори вниз дадуть назву країни, що найлюбіша новакам.

В реченнях, що тут написані, знайдіть, як називалися в таборі рої Гнізд „Пільні квіти” (перші три) та „Лісові звірі” (другі три).

- 1) Рома кинула м'ячик за огорожу.
- 2) Сестричка сказала: „Не забудь, Катрусю, своєї книжки!”
- 3) Скоро мені запиши слова цієї пісні!
- 4) Братчик жваво вказував шлях новакам.
- 5) — Ми туди вже колись ішли! — завважив Ярко.
- 6) Буде падати дощ, бо гори сьогодні у мряці.

НАШ КАЛЕНДАРЕЦЬ

Чи бачите, цього місяця у нас знов два календарці: один за вересень, бо це число вересневе, а другий вже на жовтень, щоб знали Ви заздалегідь, що тоді буде.

У вересні бачите два дні заквітчані: дня 21 вересня припадає Різдво Матері Божої, або „Другої Пречистої“ („Першої“ було у серпні), а дня 27 вересня святкуємо Воздвиження Чесного Хреста на пам'ятку того, як грецький цар Константин віднайшов Хрест, на якому розп'яли були Ісуса Христа та казав цей хрест підняти, щоб всі його бачили й почитали.

В жовтні святкуємо велике свято Покрова Пречистої Диви Марії. Коротко кажуть „Покрови“. На образах, що зветься „Мати Божа Покрова“, Вона держить у руках широкий рушник, часто вишиваний, та закриває ним християн, щоб охоронити їх від зла. Свята Покров — Опікунка всього Українського Війська. Вояки Української Повстанської Армії святкували цей день особливо врочисто.

У вересні повертаєтеся знов у школу, і це намальовано на образочках кругом. А в жовтні відбуваєте останні прогулянки та вогники (при них дуже вигідно пекти картоплю), тоді, коли листя жовкне і пташки збираються відлітати в теплі країни. Це так в нас в Україні та в країнах Північної Півкулі. А як виглядає ціла природа в ці місяці у нашого новацтва на Південній Півкулі — в Аргентині чи в Австралії — про це ждемо листа від них самих!

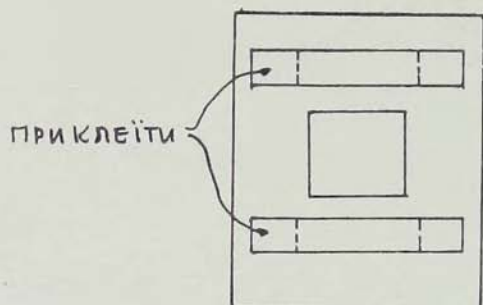
НОВАЦЬКЕ КІНО

Що дальше в осінні місяці, то менше можна виходити на прогулянки з міста. Та новаки вміють знайти собі гарну й цікаву розвагу хоч би і в домівці. Ось Братчик Сірій Орел Денис придумав для Вас „новацьке кіно“. Коли Ви чемні, а в кіні висвітлюють який гарний фільм, то Ви

певно радо туди йдете. А тут матимете своє власне кіно, таке, як самі собі видумаєте. Може це буде оповідання з якої книжечки, що Ви читали, а може якась Ваша власна новацька пригода в таборі?

А не забудьте написати, як Вам це кіно вдалося!

КІНО

ПРИКЛЕЇТИ

В КВАДРАТОВОМУ
ПАПЕРІ-КАРТОНІ
ВИРІЗАТИ ОТВІР
І ПРИКЛЕЇТИ ДВА
ПАСКИ СИЛЬНОГО
ПАПЕРУ

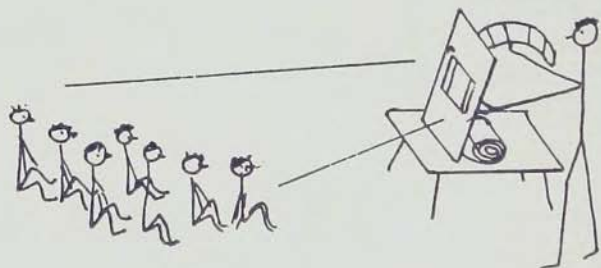

ПОДИНОКІ РИСУНКИ
НОВАКІВ СКЛЕЄНІ В
ЛЕНТУ

"ЕКРАН"

ВИД ІЗ ЗАДУ

ВИД ІЗ ПЕРЕДУ

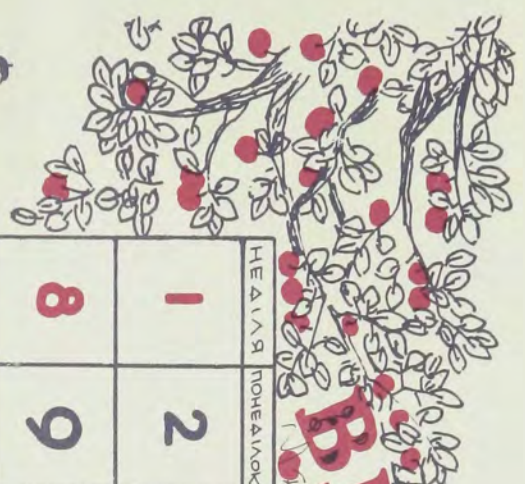

ТЯГНУТИ
ЛЕНТУ,
СПИНЯЮЧИ
ОБРАЗКИ
НА ОТВОРІ-
ЕКРАНІ

НОВАКИ В КІНІ

Мал. Сірий Орел Денис

БЕДРЕСЕНТЪ

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

ПЕЛІНІ
 ПОСІЛІ
 РІСТІ
 СЕРІА
 ЧЕТВЕР
 П'ЯТНИЦІ
 СУБОТА

